

ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΕΣΒΥΣΑΝ...

ΘΥΜΑΣΑΙ ;...

Θυμάσαι ;... *Ήταν μία βραδυά άνοιξιάντικη, μία βραδυά γεμάτη γαλήνη*

Θυμάσαι ;... *Ήσωνα κοντά μου, πολύ κοντά μου* γυρισμένη επάνω μου.

*Εξάφνα μιάς μουσικής—της φωνής σου—τους άπαλους τόνους άκουσα...

Τρελλός άπ' τ'ά λόγια σου αυτά, τρελλός από τόν πυρετό της αγάπης,

ή τελευταία μου σκέψη, όταν ή στερνή μου πνοή θά βγαί- νη άπ' τ'στόμα,

*Ελα... σκύψε από πάνω μου... Σε λίγο ή ψυχή μου φεύγει, φεύγω κ' έγώ.

*Ελα, έλα... *Ελα πειό κοντά, άκόμα, άκόμα... *Έτσι. Πάρε, πάρε τ'ό στόμα σου τή στερνή μου πνοή...

Πώς σκοτεινιάζει γρήγορα ! Μή φύγης. Μή μ' άφήνης. Κοντά μου, άκόμη πειό κοντά μου, έλα...

Κα πέρα άπ' τόν τάφο μου, άν υπάρχη ζωή, θά σε θυμάμαι. Θά θυμάμαι τ'ά χάρια σου, τή φιλία σου, τήν άγκαλιά σου,

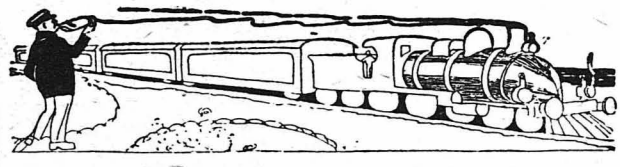
*Άκου, άκου καλά ! *Άκου τή στερνή μου θέληση... Μήν κλάψης. Πώς κρωιάνω ! Σφίξε με όπως άλλοτε, ζεσανέ με στήν άγκαλιά σου...

Γιάγκος Παπαδικμαντόπουλος

πού αντικαθιστούσαν τ'α μαργαριτέρια πού τ'ο βασιλόπουλο είχε θυσιάσει, για νά σώση τ'ο φτωχό φαρμά.

*Ετσι τ'ο β.ι.λόπουλο γύρισε σπίτι του γιατρεμμένο, εδντυ- ομένο, με τ'ο γιορτανί των άστρων πού τ'ο χάρισε ο 'Ιησούς, ο Υιός τ'ο Θεού.

Νικόλας Ράϊνωφ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η όμελέττα με ζαμπόν

Στ' χωριά της Μεσομβρινής Γαλλίας, συνειθίζον ως απα- ραίτητο τις ημέρες τού Πάσχα φαγητό την όμελέττα με ζαμπόν.

*Ένα Γαλλικό περιοδικό ρωτάει σχετικώς : — Ξέρουν εκείνοι πού τρώνε, τήν νόστιμη αυτή Πασχαλινή όμελέττα, ότι τ'ο έθιμο αυτό, έχει τήν καταγωγή του, από τήν εποχή τού Καρόλου τού Μεγάλου ;

Τήν εποχή εκείνην ο Γουλιέλμος ο πρώτος, κήριος της 'Α- κικανίας, ο όποιος κατόπιν άνεγνωρίσθη από τήν εκκλησία και ως *Άγιος, έδινε στους ύπηκόους του, τ'ο παράδειγμα της έγ- κρατείας.

Τίν Σαρακοστή κανένας άλλος δέν νόστιμε, με τ'ισον αυ- στροπότητα όσο αυτός.

Και όχι μόνον δέν έτρωγε κρέας, αλλά ούτε αυγά άγγιζε και τις σαράντα ημέρες της νηστείας, άν και τρελλανότανα κυριο- λεκτικώς για τ' αυγά.

*Επίσης μεγάλο πάθος είχε και για τ'ο ζαμπόν. Τ'ο ζαμπόν και τ'α αυγά ποαν ή τροφή του όλες τις άλλες ημέρες.

Μία χρονία πού της μεσε τρεπος κοντά σ'όν ρήγα αυτόν, τόν ήταν άποσοαμένος ως με... έδινε, δει μια και ή σαρακο- βήκη πολύ άχρον και τ'ο ύποσχεση... δ'οσα ύπεφερε νη- στή τελειωνε, θά τόν ικανοποιούσε, για υ... έδινε τ'οσα της Λαμης.

— Δέν θά με ικανοποιήσεις, τ'ο άπάντησε ο Κάρολος, άν δε- βής τ'ο μέσον, γά μου φκιδός ένα φαγητό με τ'α δυό αυγά αυτή τή ππτά μου φαγητό, τ'α αυγά και τ'ο ζαμπόν.

*Ο μαγειροκαλόγηρος έπεσε τότε σ'ε μεγάλη σκέψη ! Πώς θά έφτιανε ένα φαγι με δύο τόσο άντιθετα πράγματα ; Τ'α αυγά και τ'ο ζαμπόν ; Σκέφθηκε, σκέφθηκε όλες τις ημέρες Μεγάλης 'Εβδομάδας και τέλος τ'ο Μεγάλο 'Αββατο τ'ο άνα- κίλυψε.

Ανακάλυψε τήν όμελέττα με ζαμπόν.

Και ξέρετε πώς ;

*Ένας βοηθός του έτρωγε κρυφά σαλάμι. Μόλις ειδη τόν κα- λόγηρο, τ'ο πέταξε σ'ε μια κατσαρόλα, όπου χωρίς γά τ'ο προ- σέχη είχαν σπάσει κ' είχε βάλει και τούς κρόκους τών αυγών για τ'ο γλυκό τού Πάσχα.

*Όταν έβαλλαν τήν κατσαρόλα, για νά ψηθούν λίγο οι κρό- κοι τών αυγών και γά τριφθούν έπειτα άπάνω στήν γέμισι τού γλυκού, μία όρεκτική μοσχοβολιά, χτύπησε τ'α ρουθούνια τού καλογήρου.

Κι τ'αζέει βλέπει ζαμπόν ψημένο με αυγά !.

Και άμέως τού ήλθεν ή ιδέα τού νέου φαγητού.

*Η ιστορία δέν διαφύλαξε τ'ο όνομα τού καλογήρου αυτού, πού έφευγε αυτή τήν όμελέττα, αλλά ή επιτυχία της, ήταν τέ- τρια, πού και σήμερα άκόμη, δέν μένει χωριό στή Μεσομβρινή Γαλλία, όπου και ο πειό φτωχός άκόμα χωρικός, γά μη φάη τήν Πασχαλινή του αυτή όμελέττα.

Η Πασχαλιά τ'ου Λούβρου.

Κανείς δέν ξέρει τήν ιστορία της μεγάλης εκείνης δλάνθη- σης πασχαλιάς, πού εινη έξω από τόν σταθμό τού Λούβρου τών Παρισίων ;

*Η ιστορία της αρχίζει από τ'ο 1871, από τήν εποχή, όπου γή- ριζαν ή μεγάλες συνοδοεις τών Γάλλων αιχμαλώτων, από τή Γερμανία, στή Γαλλία.

*Ένα νεαρό κορίτσι, κατέβηκε τότε κάτω σ'ο σταθμό, μαζί με τις άλλες τις γυναίκες πού περιμέναν τούς δικούς της. Περι- έρινε και αυτή τόν άρραβωνιαστικό της και τ'ο έφευγε για δώρο και μία μικρή γλαστρόουλα, με μία πασχαλιά.

*Εκεί θυως, έμαθε από τούς άλλους τούς στρατιώτες, ότι ο άρραβωνιαστικός της πέθανε στήν αιχμαλωσία.

Τ'ο χτύπημα ήταν τόσο δυνατό γι' αυτή πού λιποθύμησε και τις έπεσε και ή γλαστρά από τ'ο χέρι.

*Ένας υπάλληλος τού σταθμού, τήν βρήκε κατόπιν και τή φύτεψε άκριβώς σ'ο μέρος, πού είχε λιποθυμήσει τ'ο κορίτσι.

Τ'ο μικρό φυτραδάκι τού 1871 εινη σήμερα ένα γιγαντιαίο δένδρο, με δυνατούς και με- γάλους κλάδους, πού άνθι- ζει κάθε άνοιξη και γνήζει μοσχοβολιά, τ'ο μέρος εκείνο

κάθε Πάσχα. Συλλέκτες;